

חדש!
 החיזוק היומי גם בשמיעה בטלפון בכל מקום ובכל זמן
חייג: 052-7680007
 (בעלות שיחה רגילה)

להצטרפות: שלח את
 המילה הצטרפות ושמור
 את המספר ברשימת
 אנשי הקשר שלך

וואטסאפ
החיזוק
היומי
052-7680007

בא להיות
 חלק
 מקהילה
 רוחנית
 גדולה

הבהרה: השימוש באינטרנט, מסוכן ואסור על פי ההלכה! אנו פונים רק למי שכבר מחזיק אינטרנט באישור, ועם הגנה המתאימה על פי ההלכה!

מי שמאוכזב כאן יהיה מאוכזב גם בגן עדן! איך יוצאים מזה?

הרב אליהו רבי ראש הכולל

יתכן שגן עדן וגיהנום הם אותו מקום, פשוט הרשעים בכל מקום בו תשים אותם ירגישו רע ויתלוננו ויהיו בצער, לעומתם, הצדיקים בכל מקום בו תשים אותם יהיו מאושרים, שמחים טובים לב.

אותה השמש שאמורה בזמן הגאולה להאיר על הצדיקים עליה נאמר: "שָׁמַשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ" (מלאכי ג. 8) היא היא אותה השמש אשר אמורה לשרוף את הרשעים, והם דברי הגמרא הקדושה במסכת עבודה זרה (כ"ד ע"ב) אמר רבי שמעון בן לקיש: אין גיהנום לעתיד לבא, אלא הקדוש ברוך הוא מוציא חמה מנרתיקה ומקדיר, רשעים נידונים בה וצדיקים מתרפאים בה. זה לא שהקדוש ברוך הוא מייצר "שני שמשות", אלא ההיפך שמש אחת היא וחומה זהה. אולם, אותו צדיק היודע ליהנות מחום השמש יבריא ממנה וחיייו יהיו מאושרים הרבה יותר לאורה. הרשע, לעומתו, רק יתלונן על חומה של השמש, על הסנוור אותו הוא חש בעיניו ועל הקושי לנשום במצב רוח עכור שכזה, וזה מה שיהרוג אותו.

מי שלא ילמד היום ליהנות מהסביבה הרוחנית והגשמית בה הוא נמצא, מי שלא ילמד לשאת עיניים למרום ולהודות על כל הטוב אותו מרעיף עליו הקדוש ברוך הוא, לא ידע לעשות זאת לעולם - לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, לא בימים אלו ולא בימות המשיח.

"וּבְרִיחַ שְׁפָתָיו יִמֵּית רִשְׁעִי" (שע"ת י"א, ד) הפסוק שנאמר על משיח צדקנו לא צריך להיות נס גדול מדי בכדי להפוך אדם לגל של עצמות, מספיק לתת לכל אותם רוטנים מאוכזבים ללא הרף להגיע לימות המשיח, וסמוך כבר עליהם שמיוזמתם יקבלו הם את כל האפשרויות המהירות לעלות לישיבה של מעלה בגגם. הם יתלוננו, הם ירטנו, הם פשוט יזמינו לעצמם את כאבי הלב והגגר בעקבותיהם.

ושאלת השאלות: איך יוצאים מזה? איך הופכים את החיים למלאי אור ואושר וחסי תלונות צער ועצב?

שימו לב טוב, אחים אהובים, הצעד הראשון אותו זוכה האדם ללכת בדרך האושר והשמחה הוא הצעד הראשון בו הוא זוכה להניח את כף רגלו בביתו לעיני הוריו ומצדדים. כאשר ההורים יודעים להודות לקדוש ברוך הוא על כל צעד מצעדיהם ועל כל הטוב אשר הוא גומל אותם, קל הרבה יותר לילדים ללכת בדרך זו, לדבוק בה ולאהוב אותה. לעומתם, ילד, שיגדל בבית בו ההורים ירטנו ללא הרף ויטפנו על סאת ייסוריהם לכל מי שרק יואיל לשמוע אותם, בבית כזה, בדרך הטבע, יגדל הילד כרוטן, כועס ומאוכזב.

תפקידנו הראשון כהורים להודות לקדוש ברוך הוא על כל הטוב אשר גמלנו, אולם להקפיד לעשות זאת בקול קולות יום ולילה, ובעיקר לאוזני ילדינו. להודות לה' על הבעל ועל האשה להם זכינו, להודות לה' יתברך על כל ילד וילד בפני עצמו, על שלל הדברים החיוביים יותר והחיוביים עוד יותר להם הוא זכה, להודות לקדוש ברוך הוא על השכנים הנפלאים, על אבא, על האמא, על החם ועל החמות, על כל אחד מבני המשפחה בפני עצמו. על הזכות העצומה להיולד בדורנו, על הזכות העצומה לשהות בארץ ישראל או בכל מקום אחר בעולם בהתאמה. על הזכות העצומה לעבוד בדיוק בעבודה הספציפית הזאת וללמוד בדיוק בשיעור תורה זה ולזכות ולהיות אחד מחובשי בית המדרש דווקא בפנית רחוב שכוחה ומוארת זו.

רק בצורה כזו, בה אנו זוכים להודות לקדוש ברוך הוא על הטוב אשר גומל הוא עמנו יום יום בימים אלו, נשכיל כן ליהנות רגע רגע מאותו הטוב, אשר יגמול לנו הקדוש ברוך הוא בכפל כפליים בבוא הגאולה והישועה.

באום רגעים בהם אתה מתוודע לטוב הסובב אותך ומודה לאלוקים על כך, גם יתר הדברים שאינם מושלמים דיים הופכים לחלק מתהליך הטוב המורעף עליך, זו כבר לא 'חצי כוס מלאה', כי מני שמסתכל רק עליה רואה כוס שלימה... כל היתר זו רק מנגינת רקע לטוב הזה.

ויותר מכך, ברגע שזכית להיות אותו אדם שחלד לרטון, חלד להתאכזב וחלד להתלונן בכל פעם על העובר עליי, באותו רגע כבר זוכה אתה לגן עדן כאן בעולמנו זה, באותו רגע הופכת הסביבה שלך לגן עדן הפרטי שלך. באותו זמן אתה זוכה להשכיל ולהבין עד כמה אורו של הקדוש ברוך הוא לא ממתין לך רק לאחר הגאולה, אלא גם היום יש באותו 'אור חלקי' שגובר על הסתרת הפנים להאיר את חייך ולהפוך אותך לאדם מאושר יותר, וכאדם מאושר יותר קל יהיה לך להנחיל את אותו אושר לבניך ולנכדיך לדורי דורות.

יזכנו ה' יתברך להשכיל ולהודות לו על כל הטוב אשר הוא גומל אותנו, לשמוח ולהנות בזה העולם יום יום ושעה שעה, לזכות לקיום החזון "וְהִתְעַצֵּב עַל ה'" (תהלים לו, ד) ו"מסילת ישרים פרק א', ולזכות להנחיל דרך זו לבנינו ולבני בנינו ולכל הסובבים אותנו, אמן ואמן.
ברוכים תהיו!

שלום וברכה מורי ורבותי!

בואו נפליג לרגע על כנפי הדמיון, ונתאר לעצמנו מה היה קורה לו בית המקדש היה נבנה, משיח צדקנו היה מגיע ומקיף את כל המתים, היינו שבים ורואים את כל הסביבה, הסבתות, הדודים והדודות וכל בני המשפחה מהדור הקודם ושלפניו. יושבים היינו איש תחת גפנו ותחת תאנתו, פרנסת כל אחד היתה מצויה לו בשפע מבלי שיטרח, ואפילו הדברים הקטנים, כמו הכנת אוכל וניקיון הבית, היו נעשים על ידי אלפיים ושמונה מאות עבדים, אשר היו אוזחים בציציות כנפינו כדברי חכמינו ז"ל (שבת ל"ב ע"ב) בדבר הזהיר במצוות ציצית.

מה היה קורה אז? האם כזוה מצב כולנו היינו מרוצים? האם בכלל ימים לא היינו שומעים טענות ומענות של מאוכזבים? או שמא חס ושלום חס וחלילה יש סיכוי אחר?

ובכן, בפרשתנו, עם ישראל, לאחר שיצא ממצרים, עובר במדבר ללא דאגות פרנסה לכללה ואחרות, לאחר שזוכה ומדי יום ממתין לו ליד פתח האוהל 'מן' המספיק לכל סעודות היום מבלי להגביל בסוג מסוים או בטעם כלשהו של אוכל. לאמור, אם אתה אוהב את הקוסקוס עם פפריקה חריפה, אתה תקבל אותו עם טעם של פפריקה חריפה, בעוד רעייתך שאיננה אוהבת חריף היתה טועמת בו את טעם הפפריקה המתוקה.

ה'מן' היה גם האוכל הבריא ביותר בעולם! על הפסוק לָחֶם אֲבִירִים אֶכֶל אִישׁ (תהלים ע"ח, כח), מבארים חז"ל (יומא ע"ה ע"ב) לחם שנבלע במאתיים וארבעים ושמונה אברים. המאכל היחיד בעולם שאינו מייצר פסולת בגוף, וכל כולו נבלע לשלמות ובריאות הגוף.

ועם כל זה, עם כל החיים על הגן עדן עלי אדמות הללו, יושבים עם ישראל ובוכים "וַיִּשְׁבּוּ וַיִּבְכּוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יִצְלָנוּ בְּשָׂר׃ וַיִּזְכְּרוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר גָּאָל בְּמִצְרַיִם חֶמֶן אֶת הַקֶּשָׁאִים וְאֶת הָאֲבִשְׁתִּים וְאֶת הַחֲצִיר וְאֶת הַבְּצָלִים וְאֶת הַשִּׁמְשִׁים: וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יִבְשֶׁה אֵין כָּל בְּלִתֵי אֵל הַמֶּן עֵינֵינוּ" (במדבר י"א, ד-ו).

כלומר, אנחנו מתגעגעים לאותם ימים בהם היינו יכולים לשבת על שפת היאור ולדוג דגים, לאחר מכן, ליטול אותם ולנקות את קשקשיהם ועצמותיהם, להניח אותם על האש, להמתין לבישולם, לתבלנם, לפורשם ולהגישם על גבי מצע חסה רך. בעוד שכיום אנו זוכים לכל זה בהבזק של מחשבה בלבד! קח את המן, הכנס אותו לפיך ותדמיין שברצונך לאכול דג על האש, מתובלן בדיוק לפי חוש הטעם העדין שלך. נו, אז על מה אתה בוכה בעצם?

יתרה מכך, אתה באמת מתגעגע למצרים?! אתה זוכר שבמצרים לא באמת היית יושב על שפת היאור ודג דגים?! במצרים היית עבד! במצרים היית זוכה למנת אוכל ועומה רק לאחר מכות וצעקות! במצרים, לפי דעת חלק מהראשונים, היית אוכל אך ורק מצות, מושם שזוהו האוכל אותו היו מעניקים לעבדים בכדי שישאר במעיהם זמן רב, ומעבר לכך זה האוכל הזול ביותר שהיה בסביבה! איך אתה מצליח להתגעגע לאותם ימים?!

והתורה מעידה "וְהַמֶּן פָּרַע גַּד הוּא וְעֵינוּ עֵצֵי הַבְּדֵלָח: שְׁטוֹ הָעַם וְלָקְטוּ וְטָחְנוּ בְרִחִים אוֹ דָבָר בְּמִדְבָּר וּבְשָׂלוֹ בְּפָרוֹר וְעֵשׂוֹ אֹתוֹ עֲגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לֶשֶׁד הַשְּׂמֹן" (שם, ח-ט). והעם לא רק שמתלונן, לא רק שמתאונן, אלא הרבה מעבר לכך - "וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת הָעַם בֹּכֶה לְמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לְפִתְחֵ אָהָלוֹ" (שם, ט). כלומר, יושב עם שלם ומתקבץ אגודות אגודות ומשפחות משפחות בכדי לרומם ולהדר את גודל הזוועה והימים הקשים אותם הם עוברים (וכפירוש רש"י במקום), וכל זאת בהיותם חיים בגן עדן עלי אדמות...

האם באמת ניתן היה לסבול באותו גן עדן עד כדי כך? ושאלה קשה הרבה יותר - האם באמת ניתן לסמוך על כך שכאשר יגיע המשיח, ובעזרת ה' נזכה ונחיה באותם ימים שלום אוד ושפע, נהיה אכן מרוצים, או שמא, חלילה, ישנו סיכוי, ולו הקל שבקלים, שגם אז נתלונן ונתאונן?

התשובה היא, מורי ורבותי, חד משמעית, ובמידת מה כואבת, אולם חובה להניח אותה על השולחן, לאכול אותה חרף חריפותה, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות.

התשובה חד משמעית - כן!

ניתן לחיות בגן עדן ולהתלונן. ניתן לחיות בחיים היפים ביותר שיכולים להיות לאדם עלי אדמות ועדיין להרגיש מאוכזבים וקשיי יום. יותר מכך, ניתן להיות אדם כמון עם אשה כמו שלך וילדים כמו שלך, אשר כל אדם אחר היה מתפאר בהם והיה עושה ככל יכולתו להודות ולהלל לקדוש ברוך הוא על המתנה העצומה שהעניק לו, ואתה תהיה זה המתלונן יום ולילה בדיוק על אותה אשה ובדיוק על אותם ילדים.

את הכח להתלונן ולהרגיש רע לא מקבלים כתוצאה מהסביבה או מרמת החיים, את ההרגשה הרעה והכבדה מייצר כל אדם לעצמו. 'לכשתמצא לומר' לפי זה

לקבלת דיסקים של הרב אליהו רבי שליט"א במגוון נושאים
03-5011150 (שלוחה 7)

מדברי מורנו הרב חיים רבי שליט"א:

"בהיות וכיום כל מחשב נייד מגיע עם אפשרות קליטת אינטרנט טמא (wi fi) לכן, כל אדם ללא יוצא מן הכלל, שקונה מחשב נייד חייב מדין תורה לנתקו מייד מאפשרות זו, ואין שום היתר להכניסו לבית קודם הניתוק!!!"

לניתוק חינם: 0722-613-613

שאל את הרב

שאלות ותשובות ממורנו הרב שליט"א

ניתן לשלוח שאלות בפקס: 03-5011125 או במייל: Info@haravrabi.co.il

שאלה: איך התנאים הקפידו על כבודם ונפגעו כביכול? הרי: א. אם משהו פגע בכבודם הרי זוהי גזירת ה'. ב. מה עם מידת הענוה?

תשובה: זה מאד עמוק וזה לא כפשוטו. ועיין סוף הוריות (ב) ממש מבהיל. וכן בגמרא ב"מ (ג) על רב חסדא ורב הונא. והרב שך היה אומר: אני מבין עד רבינו החפץ חיים. ומה נאמר אנחנו הקטנים? וכמובן יש ביאורים ולימודים על כך.

שאלה: כבוד הרב, לצערי עדיין איני שומר שבת, אך קידוש אנו עושים בבית, ושמעתי בשיעור שכל יין שאני נוגע בו הוא יין נסך, האם עלי להימנע מקידוש משום יין נסך? או שאמשיך לקדש?

תשובה: תקנה יין מבושל ותמשיך לקדש. ותזהר מהשבת זה מסוכן! דע לך: רוצח - רשע קל. ומחלל שבת - רשע גדול. ועד כי כך, שאסור לקבור מחלל שבת לייד רוצח...

שאלה: אחד שלומד ש"ס ופוסקים במשך השבוע ומעוניין "להתחדש" עם ספר חדש שילמד אותו רק בשבת אבל משהו שדורש מחשבה וקצת עומק - מה כבודו ממליץ?

תשובה: ספרי מוסר זה נפלא. כמו חובות הלבבות עם פירוש לב טוב, מסילת ישירים חזק מאד, שצרי תשובה זה מתוק מדבש.

ואם תראה אדם מהספרים המיוחדים היום, יש את הרב איתמר שוורץ, שאפילו שמו לא מוזכר בספרים, סידרת הספרים בלבבי משכן אבנה. ותקבל באמת יראת שמים. אז קדימה. וכמובן ספרים נוספים בלשון קלה כדי שלא להתאמץ הרבה, פלא יועץ, אורחות צדיקים.

שאלה: האם זה נכון ש-30 יום לפני שאדם נפטר מן העולם אין לו צל?

תשובה: בענייני לא מבין בזה. ועיין ברמ"א (בסימן תרסד סעיף א) שיש בודקים את עצמם בצל של הלבנה בהושענא רבא, ועל ידי זה יודעים מה יהיה לו או למשפחתו במשך השנה. ומסיים הרמ"א שלא לעשות כן, ויותר טוב להיות תמים ולא לחקור אחר העתידות. ע"ש.

ועל כל פנים בזהר הקדוש (ויקרא. דף יג. ב.), מבואר על הפסוק "עד שיפוח היום ונסו הצללים" שכאשר מגיע זמן פטירתו, צלם שעליו יורד ממנו. וכן בזהר הקדוש (אמור. דף קד. א) מבואר על הפסוק "אך בצלם יתהלך איש" שיש על האדם צלם כמותו למעלה בשמים. ובתורה כתוב "סר צילם מעליהם" (פרשת בשלח).

וברמב"ן, באותה שנה שמת האדם אין לו צל על ראשו בהושענא רבא, שזה החותם. וגם אורח החיים הקדוש שם, כתב, שהצל זה ניצוץ המחיה אותם. כבר הוסר מעליהם. ע"ש. ועל כל פנים "תמים תהיה עם ה' אלוהיך". ולעשות מצוות ותורה כמה שיותר.

שאלה: אדם הרוצה לשפץ את ביתו ויש לו היכולת הכספית לשם כך, ההתלבטות גדולה, האם לשפץ ברמה גבוהה והכל הכי טוב שיש, והכי יוקרתי כפי ששמעתי חרדים שאומרים שכך צריך להיראות בית ה' וההוכחה לכך שגם בבית המקדש ובמשכן נבחרו הכלים הנאים ביותר, או שמא על האדם לשפץ ברמה סבירה בלבד על מנת שלא לבוא לידי גאווה חס ושלום ושלא לנקר עיני אחרים שאין להם, ולצער אותם ולגרום לדיבורים או עין הרע וכדומה, ובנוסף להראות על הסתפקות במוטע.

תשובה: נכון. עדיף לשפץ ברמה סבירה, גם שלא תבוא גאווה חס ושלום, וגם שלא לגרום לאנשים לדבר, וגם לשמור מעין הרע. ואין להביא ראייה מבית המקדש והמשכן, כי שם זה היה לכבוד השם יתברך, אבל הבית שלנו, עדיף עדין וצנוע וכנ"ל.

כמובן שיש לעשות כן על דעת האשה, כי היא עקרת הבית והעיקר בבית. וצריך שהיא תסכים ותאשר ותהנה מהשיפוץ העדין והמועיל.

וכן להוסיף בבית בשיפוץ מה שעוזר לעבוד את השם יתברך. למשל, עוד חדר קטן לבית הכסא, עוד ברז וקערה בפניה מסוימת לנטילת ידים, עוד שולחן וכסאות בחדר נוסף, וכן ארון נוסף, כורסה נוספת וכיוצא בזה.

כל מה שעוזר לעשות חיים קלים, וזה לא גורם לעין הרע וכיוצא בזה, יש מצוה לעשות כן. כדי שיהיה לנו קל יותר בעבודת ה'.

ומצינו בגמרא (ברכות נז:) שלושה מרחיבין דעתו של אדם, דירה נאה ואשה נאה וכלים נאים. ע"ש. ויש אומרים מחריבין והורסים. רחמנא ליצלן. וכנראה תלוי כיצד הוא צריך להשתמש בהם. לכבוד השם יתברך.

שאלה: האם אישה צריכה להיות מבוטלת לבעלה? זאת אומרת שאני צריכה להקשיב לו גם כאשר אני לא מבינה?

תשובה: כן. להלכה אשה נשואה פטורה מכיבוד הוריה, היא משועבדת לבעלה, ובעל אהוב כבוד. והיא צריכה לכבד אותו מאד מאד, ממש כמו מלך. וזה מצוה בתורה! וזה מביא ברכה למשפחה. האשה עושה לו כבוד כמו

מלך, והבעל עושה ומביא אהבה לאשתו יותר מלהורים שלו, וככה זה מצוין. לכן יש לעשות רצון הבעל, גם כשלא מבינים. וכמובן כשזה לא נגד ההלכה, ולא נגד ההגיון, וכשיש ספק שואלים את החכם, עשה לך רב. ושלום על ישראל.

שאלה: האם מותר להשתמש ברופא עבור לידה לא בנייתו קיסרי? ומה אם הוא מומחה יותר מהרופאות?

תשובה: לכל הדעות עדיף תמיד לאשה, לעשות ביקור וטיפולים רק על ידי רופאה, ולא רופא. ואפילו המלה רופא נשים זה לא מלה צנועה. ורבינו הגדול מרן זיע"א מחמיר בזה מאד. ובפרט כשזה קשור לצניעות חייבת האשה לטפל אך ורק אצל רופאת נשים בלבד! כמובן כאשר זה ניתוח מסוכן, ואין ברירה, ואין לאשה ישוב הדעת, אז מותר גם על ידי רופא. והכל כפי הענין וכפי המצב הגופני, וכפי בקיאותו של הרופא. וכדאי להתיעץ ולעשות שאלת חכם, וה' רופא כל חולה.

שאלה: מה ההגדרה של מצות "בל תשחית", מתי מותר ומתי אסור לזרוק אוכל? ומה הדין כאשר אדם שבע מהאכילה שלו ונישאר לו הרבה האם מותר לו לזרוק? וכן כאשר האוכל שהה הרבה זמן במקרר? וכדומה.

תשובה: אוכל שאין טעם להשאירו מותר לזרוק, ובפרט כשאינו מסודר ונקי, ולא ניתן להעבירו לאחרים. וכן כאשר שהה זמן רב במקרר, וכן מה שנשאר משבת קודש ואין דרך להשתמש בו.

כמובן שאריות של לחם חובה להניחן בשקית ואחר כך לזרוקן לאשפה, משום ביזוי אוכלין (ועיין אור"ח סימן קעא).

וכן כל דבר שיש בו תועלת לאדם, אין בזה דין בל תשחית. כמו לשים לחם בצנצנת ירקות חמוצים וכיוצא בזה. כי יש בזה תועלת והנאה לאדם, ואין בל תשחית ואין כלום (ועיין הליכות עולם סי' בחוקות).

שאלה: לבת שלי יש בבית הספר מסיבת בת מצווה ואני בשנת אבל על אבי. האם מותר לי ללכת למסיבה בבית הספר? ידוע לי שאם לא אלך למסיבה הילדה תתעצב מאוד.

תשובה: מותר ללכת, לא לשם שמחה, אלא לחזק את הילדה. וזה מצוין.

כאשר עיקר הכוונה לתועלת למשפחה, או לפרנסה, או לחיזוק הנפש וכיו"ב. אין במצבים כאלו איסור שמחה, ומותר לכתחילה.

ברכותיהם של צדיקים

סגולה לאריכות ימים

נבהלה מן הצעקה והמשיכה לבכות, ואילו הרב שכח בינתיים מה קרה ושקע בלימודו. כעבור מספר דקות שם לב לפתע, שהנה עומדת אשה בחדר ובוכה. מיד נפנה אליה ושאל אותה: מה את בוכה? מה קרה? שובי לביתך, ה' יעזור וצרותיך תיעלמנה...

השיבה האישה: לזה חיכיתי, שהרב יברכני. היא מיהרה לשוב לביתה ועד שהגיעה לשם, כבר בירכה במזל טוב. התינוק יצא לאור העולם!...

בניו יורק היה יהודי בעל חסד גדול במשך שנים רבות, שלעת זקנותו החל לחוש חולשה ורצה להפסיק את הפעילות הזו, אבל בטרם קיבל החלטה, הוא נכנס לאדמו"ר מבויאן ושאל אותו, האם מן הראוי שיעשה כן, מפני שכוחותיו נחלשו ואין הוא עוד כתמול שלשום.

השיבו האדמו"ר על אתר: חס ושלום! לא רק שלא יפסיק, אלא ימשיך לעסוק במעשי החסד ביתר שאת וביתר עוז.

והאדמו"ר מבויאן הטעים לו את תשובתו בסיפור על אחד הצדיקים, שהאריך ימים הרבה, וכאשר שאלו אותו, במה האריך ימים? השיב שבשנותיו הצעירות קיבל על עצמו שתמיד ייכנס ממצווה אחת לשניה, ועוד בטרם שהוא מסיים מצווה אחת הוא מתחיל מיד במצווה אחרת, כדי שלא יהיו אצלו הפסקות בין מצווה למצווה, הודות לכך יש לו בפיו תשובה מוכנה למלאך המוות, שברגע שיבוא אליו הוא משיב לו: כלום חי אני בשביל עצמי, הלא אני חי בשביל המצווה!...

הגערה של הרוגאצ'ובי

מעשה בגאון הרוגאצ'ובי, שבאמצע לימודו נכנסה אליו אשה בקול זעקה: בתה מקשה לילד והיא נתונה בסכנה. גער בה הרוגאצ'ובי בצעקה: מה את רוצה ממני? לכי לרבי, והוא שב ללימודו. האשה

הבית - מקום קדוש

סיפר לי ר' אברהם לוריא מטבריה, מעשה נפלא מזקנו רבי שמואל לוריא זצ"ל, שהיה גאון וחסיד, ובצפת, עיר מגוריו, היה הוא הפוסק ומורה הוראות, וכמוכן שגם באו אליו, מלבד בשאלות או מו"מ בהלכה, גם לבקש עצה ותושייה ולהתברך מברכותיו.

פעם ביקר אצלו נכדו, ר' אברהם הנ"ל, והתאונן לפניו זקנו באומרו: מה זה שכולם באים אליי שאברך אותם, מי אני ומה אני? אלא עד שנודקנתי הלכתי לציונו של האר"י הקדוש, והאנשים אשר התפללתי עבורם שם נושעו בזכותו, אבל כעת שהודקנתי ואין לי עוד כוח ללכת למקומות הקדושים להתפלל - מה אעשה

כדי לענות לכולם שבאים אליי? במצב זה עשיתי את שולחני למקום קדוש, ואת מיטתי למקום קדוש, ואני מתפלל פה בביתי, ולה' הישועה על עמך ברכתך סלה!...

הזכות והישועה בהחזקת אברך:

בסך של 1,000 ש"ח לחודש בלבד, אתה זוכה למנייה בלימודם של למעלה מ-150 לומדי תורה, ביטוח חיים אמיתי, ובנוסף "חופת מרן" - הברכה והישועה לך ולכל בני המשפחה 03-5011160

